



DIOKLECIJANOVA PALAČA, rekonstrukcija E. Hébrarda i J. Zeillera

keramiku i slika stilizirane istarske krajolike. Od 1969. u skulpturi i crtežu razvija apstraktni izraz; stvara cikluse obojenih reljefa u drvu (*Život kamena*) te skulpture u drvu, kamenu, bronci i od 1973. u obojenoj plastici. Njegovu skulpturu obilježavaju forma sažeta do elementarnih organskih simbola i znakova (*Mirtin kip*, 1970; *Opravdavajuće suprotnosti*, 1971; *Prsti*, 1975) te erotске asocijacije, često naglašene bojom (*Dodiri*, 1973; *Torzo*, 1974). Djela u kamenu i mramoru pokazuju osobit osjećaj za površinu i strukturu materijala (*Rast*, 1976; *Drvo, kuća-čovjek*, 1980). Poč. 80-ih godina priklanja se figuraciji i radi keramoskulpturne tematski vezane uz ptice (*Kljunasta*, 1984; *Ptica od jabuke*, 1986) često antropomorfnih oblika (*Čovjek ptica*, 1984; *Moć čovjek*, 1992). Izveo je spomenike i parkovne skulpture u Labinu, Poreču, Rovinju, Rijeci, Karlovcu i dr. Objavio je grafičke mape *Zemljo Istro* (Pazin, 1975) i *Ljubav bijela kost* (Zagreb 1978, s pjesmama V. Parun), *Histria erotica* (Rovinj 1984), *Časoslov ptice* (Labin 1986), *Za mir u Hrvatskoj* (Labin 1991) i *Groti duša zrije* (Poreč 1993). Samostalno je izlagao u Beču (1971, 1973), Labinu (1972, 1979, 1987), Puli (1972, 1980, 1987, 1992), Zagrebu (1972–73, 1977, 1980, 1983–84, 1987, 1992), Splitu (1973, 1987), Rijeci (1974, 1979, 1987, 1992), Karlovcu (1975, 1979, 1987), Sarajevu (1980, 1985), Bologni (1986), Poreču (1987, 1993), Rabu (1989), Velikoj Gorici (1993) i dr. Suosnivač je lik. skupine »Labinski atelieri« (1968), Mediteranskoga kiparskoga simpozija (1969), periodične izložbe *Ars Histriae* (1969) i Međunarodne kiparske škole u Vrsaru (1991).

LIT.: V. Ekl, Josip Diminić, Dometi, 1970, 1–2. — Z. Kolacio, Diminićev plastični svijet, Novi list, 10. VI. 1972. — V. Maleković, Umetnost (Beograd), 1972, 31. — Z. Rus, Josip Diminić (katalog), Karlovac 1975. — J. Depolo, Josip Diminić (katalog), Zagreb 1980. — V. Bužančić, Josip Diminić (katalog), Sarajevo 1981. — Isti, Diminić, Rijeka 1982. — B. Vižintin, Diminić (katalog), Rijeka–Karlovac–Pula 1987. — E. Dubrović, Josip Diminić (katalog), Rab 1989. — R. Vuković, Josip Diminić (katalog), Velika Gorica 1993. — Ž. Sa.

DIMITRIJEVIĆ, Slobodan (Braco), likovni umjetnik (Sarajevo, 18. VI. 1948). Studirao na Akademiji u Zagrebu (1968–1971), na St. Martin School of Art u Londonu (1971–73) i Berlinu (1976–77). Od 1977. stalno živi u Londonu, a poslije u Parizu. Djelovanje započinje u okviru

konceptualne umjetnosti (*Suma 680*, 1969). God. 1969. osniva s G. Trbuljakom grupu »Penzioner Tihomir Simčić« u Zagrebu. Serijama radova i akcija (*Slučajni prolaznik*, 1971; *Ovo bi moglo biti mjesto od povijesnog značaja*, 1971), D. istražuje ulogu slučaja u povijesti, društvene aspekte umjetnosti, konvencije i mehanizme u stvaranju estetskih prosudbi, mitova i uvjerenja. Od 1975. razvija instalacijski ciklus *Triptychos post historicus* (Berlin 1976). Suprotstavljajući identitete i vrijednosti (slika H. Matisa, lopata, naranče), D. relativizira postojeće estetske vrijednosti, ukazujući istodobno na nove, koje izviru iz postmodernizma.

Izlaže od 1968. samostalno od 1969.; osim u domaćima, izlaže u svjetskim muzejima i galerijama te na vodećim međunarodnim smotrama suvremene umjetnosti: Biennale u Veneciji (1976, 1990), Dokumenta, Kassel (1972, 1977, 1992), Biennale, Sydney (1979). Djela mu se nalaze u poznatim svjetskim muzejima: Tate Gallery, London; Centre Pompidou, Paris; Kunstmuseum, Bern; Moderna Museet, Stockholm; Museum Ludwig, Köln i dr.

BIBL.: *Tractatus Post Historicus*, Tübingen 1976. — *The Life of Braco Dimitrijević*, Antwerpen 1989.

LIT.: R. Putar, U povodu izložbe Brace Dimitrijevića (katalog), Zagreb 1973. — A. Pohlen, Braco Dimitrijević im Museum Ludwig, Kunstforum International (Köln), April–Mai, 1984. — J. Hubert-Martin, Interview with Braco Dimitrijević, Artefactum (Antwerpen), 1984, 5. — Braco Dimitrijević — Für/For Malewitsch, Mondrian, Einstein (katalog), Ludwigshafen/Rh 1987. — D. Soutif, Braco Dimitrijević, Artforum (New York), May, 1988. — *Braco Dimitrijević, Rooms & Thoughts/Prostori & Misli* (katalog), Piran 1991. — R. i Ž. Kć.

DIMITRIJEVIĆ, Stojan, arheolog (Horgoš, Vojvodina, 11. VII. 1928 — Zagreb, 13. XII. 1981). Studirao na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Od 1954. asistent, od 1975. redovni profesor prapov. arheologije na istomu fakultetu. Vodio je brojna arheol. istraživanja na području S Hrvatske: u Otoku kraj Vinkovaca, Malom Korenovu, Vinkovcima, Klokočeviku, Bapskoj, Borincima, Vučedolu, Sopotu, Lasinji. Proučavao neolitik i eneolitik, uspostavio kronologiju tih razdoblja za područje S Hrvatske. Obradio genezu i položaj sopotsko-lengyelske kulture, definirao lasinjsku kulturu, rasvijetlio odnose starčevačkog balkanskog i linearno-trakastog